

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

MKEK tarafından yapılan açıklamada
“Enflasyonla Topyekün Mücadele Kampanyası”
kapsamında mermi fiyatlarında %7,5 indirim
yapıldığı belirtildi.

TAK!
TAKA TAK
TAK!

PENCERE
LERDEN UZAK
DURUN!
EKONOMİYE
CAN VERİYOR-
LAR...

Bazen geleceği yeterince tutkulu bir şekilde hayal etmiyoruz gibi hissediyorum. Geleceği tüm gücümüzle hayal etmeliyiz. Günün büyük bir kısmını gözlerimizi kısıp alnımızı ovuşturarak geleceği tahayyül

etmeye çalışarak geçirmeliyiz, vaktimizin ve insan gücümüzün olabildiğince bu işe ayırmalıyız. Bütün gün mal gibi yeğenlerimizin kuzenlerimizin vatsapptan gelen fotoğraflarına bakmamalıyız. Vatsapptan gelen yeğen kuzen resimlerine bakarak geçecek. Yeni doğmuşu da var, artık bunun fotoğrafını neden atıyorsunuz, tineri gibi bir şey olmuş suç işleyecek yaşa gelmiş dedirten de var. Teyzelerimizin amcalarımızın telefon hafızası iki günde doluyor, internet paketlerindeki cıgabaytlar birler ve sıfırlara değil maşallah dönüşüyor. Toplum olarak boş vakitlerimizin çok büyük bir kısmını maşallah ayırıyoruz. Vatsapptan fotoğraflarının altına maşallah yazdığınız çocukların elinden "o yenmez oğlum, kaka, cız, bırak sen onu bak ben sana ne vereceğim" diye kedi köpek yavrusu kurtarmaya uğraşıyorlar. Maşallahtan kısmalıyız, maşallahtan kistiğimiz vakitleri geleceği hayal etmeye ayırmalıyız. İşte o zaman gelecek kuşaklar bizim resimlerimizin altına maşallah yazacaklardır.

"Ben gelecekte ne anlarım? Ben düz ve emekli bir insanım. Ben sadece pilav gibi, ekmek gibi karbonhidratlı besinlerden

anlarım. Bırakın beni gideyim." diyebilirsiniz. Ama bu konuşan siz değilsiniz, size bunları söyleten ölüm itkisi. İçinizde bir yerlerde "öleyim gideyim, kendim de pilava dönüşeyim" diye sizi sıkıştıran, içinizden içinizin duvarlarını tırmalayan kertenkele gibi bir hayvana benzeyen bir şey. Hissiyattan öte, sanki ölümsüzlüğü aramamızı istemeyen, ölümsüzlükten korkmamızı isteyen galaktik genetik mühendislerin içimize yerleştirdiği bir güvenlik mekanizması. Bu dediklerimi vatsapta akraba gruplarında okuyamazsınız. Bizden gizlenen gerçekler var. Uzaklılar milyonlarca yıl önce dünyaya geliyor, dünya üzerinde genetik programlamalar sonucu insanı yaratıyorlar ve bizleri bir deney faresi gibi uzaydan izliyorlar. Hoşlarına gitmeyen bir gelişme olduğu zaman ise gizli ajanlarını gönderip tarihin akışını değiştiriyorlar. Bu uzaylı efendilerin varlığından haberdar olan ve onların hizmetinde çalışan insanlar da var. İlluminati falan. Bu gizli gerçekleri youtube da burnundan ve bilgisayarın mikrofonuna abanarak konuşan ondört yaşındaki bir çocuktan anlattıklarına eşlik eden bir slayt şov eşliğinde öğrendim. Videoyu "İşte bu yüzden amerika gibi ülkelere güvenmemeliyiz, her zaman uyanık olmalıyız, üzerimizde oynanan oyunların farkında olmalıyız! Unutmayın, bilgi güçtür!" diye bitirdi. Videoyu youtube a yüklediği gibi gizli sekmede hızlıca porno

site açıp arama çubuğuna turkish amatör yazmıştır herhalde. Kendine kaliteli zaman ayırmıştır.

Hayır, herkes geleceği düşleyebilir. İlla uzayda kolonileşme üzerine düşünmenize, fikir bildirmenize gerek yok. Tutkuyla sevdiğiniz, varlığıyla sizi mutlu eden bir şeyler bulun ve onun geleceği üzerine düşünün. Led tabela mı? Olabilir. Artık televizyonların çok daha büyük olması mı? Neden olmasın? Sevdiğiniz bir diziden sonra başka sevdiğiniz bir dizinin başlaması mı? Bunun da geleceği üzerine düşünülebilir. Herkes her gün dört

beş saat bunları düşünsün, sonra her hafta aklına gelenleri ortak bir merkeze yazılı olarak raporlasın.

Geleceği ya bizler şekillendireceğiz, ya da birilerinin yarattığı gelecekte keriz gibi hiç bir şey anlamadan yaşayacağız. Ondandır "bu fırını çocuklar aldı ama hiçbir şeyini anlamıyorum" diye mıyırdaırsınız ama sesinizi duyan olmaz. "Sus ve şu akraba çocuklarının fotoğraflarına maşallah yaz" diye sustururlar sizi. Maşallahlarınız için beslenen bir besi hayvanına dönersiniz. Uyanık olun, kendinize çok dikkat edin.

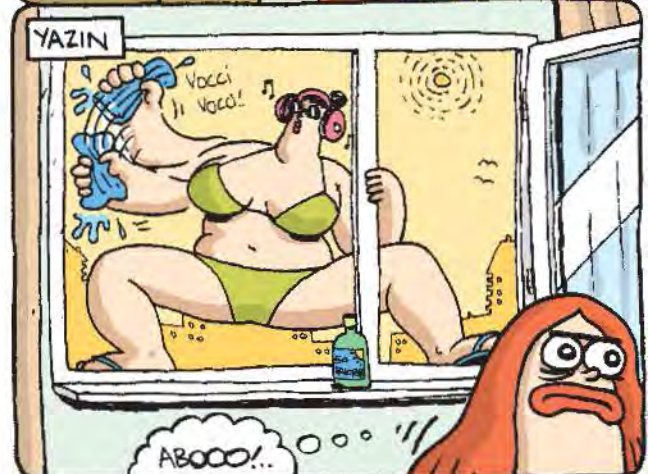
Bedelli askerlik, kar tatili, erken emeklilik yasaklanıyormu?

i OS 10.1.3 Bakanı Özver Coşkancı "Askerlik için parasına acımayıp şakır şakır harcayanlar, bedelli yapcam diye banka kuyruklarında izdaham çıkarıp birbirlerini signeyenler, bugün bakıyorsun bedava kar tatili için dört dönüyorlar... Herkes 1 lira verse, 80 milyonuz, 80 milyon lira para... Eski parayla bitiriliyor... müthiş bir mebla... Kar tatili bedelli olsun... İlla kar yağacak diye beklemeyin... Herşeyi metorojolişuden beklemeyin... Kışın göbeğinde, karın içinde tatili napcınız... Yazın bedelli kar tatili hizmetlerimizden halkçak faydalanın... Atın 80 kaat, tiriler... Siz mutlu biz mutlu... diye bakan, vatandaşın "Bî daha, bî daha" tezahüratları üzerine "Neyin bî dahası lan?" diye sorunca kalabalık iyice coştı ve hep bir ağızdan türküler söyleyerek alanı terkettiler... Şaşkın bakan kalabalığın geri dönmelerini bî süre bekledi, "Belki tuvalete mi gittiler acaba?" diye ümitlenese de, bî süre sonra korumalar mesafeleri bitirip evlerine güdince yalnız kaldı... Hava yavaş yavaş karardı... Ve sokak lambalarının eteklerini aydınlatacak kadar

parlayan eski ışıkları yandığında düştü ilk kart neleri... Altın tozundan bir etek gibi süslüyordu sokanın lambalarını... Bu manzaraya uzun süre bakan İOS Bakanı "Avrupalı olsa bunu turizm konusu yapar, ne bîşim paralar kazanır" diye düşündü... Artık kürsüden inmenin vakti gelmişti ama... "Mikrofonu yanıma mı alsam, salarlar" diye endişelendi ve mikrofonu pantolonun cebine koydu... Ama bu şekilde bir süre ilerleyebildi... Çünkü mikrofon kablo 8 metre kadardı... Daha öteye gitmek istiyorduysa da, ya uzatmak kablo gerekecekti ya da "Hedfon" denilen kablolu kapa kulaklığı... Bir ihtimal daha vardı ama aklına dahi getirmek istemiyordu... Çünkü bu son derece riskli bir yoldu... Eski kadim ustalar sıkmaza girdiklerinde uygulamaları bu yöntemi... Yöntem kısaca, mikrofonu makatta başka bir ülkeye kasırmak ve o ülkede yutup kanalı açıp, mikrofonu kullanmaktı... Aslında bunu bî iki kere de denemişliği vardı... Ama her seferinde kablo yüzünden daha uşağa varamadan kalakalıyordu... Lanet olası kablo 8 metreydi çünkü... Bu sorunu bî türlü aşamıyordu... "Lanet olsun!" diye bağırarak isyan etti... Mikrofon ağık olduğu için ses meydanda cınladı... Kiyıda kösedeki cılız ağaçların ince dalları karlarından silkelendi... Bakan, bî duyan varsa yanlış anlamasın diye "Lanet olsun Edvrt! Adamım

Lanet olsun sana tamam mı!" diye televizyon veya yutup taklidi yaptı... Sanki bir televizyonunu açtı da, sesi çok asıkmiş, ve sopra da sesi kırıyomuş gibi yaparak, sesini gütgide alçaltarak devam etti "Hey adamım uyusturucudan enselendim, ne istiyosun ben de..." ve bitirdi... Bitirdi ama gidemiyordu da... Mikrofon çok büyük engeldi... Tatile filan çıkarken arkadaşına emânet ediyordu... Anca o kadar... Çünkü arkadaş da olsa diyo ki "E, kardeşim evde her konuştüğümüz meydanda eîn eîn cınlıyo... Özelimiz kalmadı... Haklılar... Bakanın ufak ufak canı sıkılmaya başlamıştı... "Keske televizyonu kapamayıydım" diye düşündü... Sesini tekrar açtıyormuş gibi yaparak yayına girdi "Akdeniz su aygırlarının 450 kiloluk yavrularla yaptıkları yolcu işi... Sustu... Televizyonu temelli kapatmıştı kafada... Çünkü belgesel başlamıştı... Halbuki demin mafyalı film vardı... öfffff etti duyguları... Meydanda yalnızdı... Kar iyice doldurmuştu alanı... Sokak lambaları etek giymişlerdi... "İşlerine don giydiler mi acaba?" diye düşündü bakan lambalar için... Gidip bakmak için fırladı... Ama bu sevinçleri genelde 8 metre sürüyordu... "AMK!" diye öfkelenirdi... Meydanda cınladı ses... Ağaslar cılızdı ama salak değildi... Bir daha silkelenmediler... "Özür Dilerim!" diye tekrar bağırıp, bakan... Ama söylediklerini duyan yoktu... İnsanlar huzur içinde kestane pisiriyorlar, birbirleriyle uyorlar, şakalaşıyorlardı, evlerinde

nisan hakan

Merhaba.

Resmen seneler senesi ışığım çalınmış benden, bilememişim. Medyum Memiş'im. Bu arada milleti de nasıl kandırıyorlar ha. Yok büyü, yok bimem ne. Ulan bu çağda ya. Kafaya takınca da çok pis takıyorum bazı mevzuları. Dünyayla yarışmak varken, hala... ya ben neyse çok da şeyapmışım o zaman. Man.An. Nan. Kofi Annan. Ne diyordum, ışığım çalınmış resmen benim. Çok çok iyi takipçilerim bilirler, benim bir ışığım var geceleri izlediğim. Geçerim pencerenin önüne, her gece, hatta açarım da pencereyi, taa ötelelerde, Söğütluçeşme taraflarındaki yüksek binanın tepesindeki yanıp sönen o kırmızı ışığı, bakarım da bakarım öyle. Bakmazsam rahat edemem. Işığım çünkü o benim. Belki de başkaları da bakıyordur o ışığa ama zannetmiyorum benim kadar seveni olsun. Ben resmen seviyorum o ışığı. O ışık öyle yanıp söndükçe bana bir huzur veriyor. Fener gibi. Açık denizde yolunu şaşırın denizcilere kucak açan dünyanın tüm o güzel fenerleri gibi. Bilmiyorum, ben böyle bakıyorum olaylara. Ben o ışığa öyle bakıyorum. Ben o ışıkla mutlu oluyorum, ben o ışıkla yarınlara daha bir umutla bakıyorum. Benim için yanıyor sanki o ışık. O ışık da o ışık, o ışık da o ışık. O ışık. Geçenlerde de diğer bir pencerenin önünde bir ışım oldu benim. Genelde geceleri o pencerenin önünde hiç ışım olmazdı benim. Gündüzleri olurdu da geceleri olmazdı. Çünkü geceleri insanın hareketleri de küçülüyor. Sadece bir pencere ona yetebiliyor. Sadece bir sandalye, ne bileyim, sadece bir tabak, yetiyor yani insana. Geceleri böyle. Ama gündüzleri öyle mi. Gündüzleri arsız oluyor insan. Dünyayı yese doymuyor. Gündüzleri insanlar gerçekten çok çirkin oluyor. Çok çirkin ama. Ne varsa gecede var. İnsaniyet, bakma gecede. Gecedir bizi mutlu eden. Gecedir bizleri aslında neşelendiren. Gecedir. Dir. İr. Rir. Gece öyle işte normalde hiç ışım olmayan pencerenin önündeydim öyle. Işığımı bakayım dedim yine şöyle bi. Bir de dedim madem bu pencerenin önündeyim, bu pencerenin önünden bakayım dedim madem ışığımı. Bir de bu açıdan ferahlasın içim dedim. Fena mı dedim. Fakat bir de ne göreyim. Bir ışık daha var. Normal benim kendi ışığımın biraz yanında bir ışık daha var. O da kırmızı. Gözlerime inanamadım. Şaşkınlığımı üzerimden atar atmaz, olayları idrak ettim. Meğersem bayağı uzun zamandır, ben ikinci bir ışığın varlığından hiç haberdar olmamış, olamamışım. Olamamışım çünkü hep baktığım pencereden, evin önündeki caminin minaresi kapatıyormuş hep diğer ışığı. Aslında orada hep iki ışık varmış ve ben senelerce ikinci ışıktan hep mahrum kalmışım. Varlığını bile bilmemişim. Peki şimdi durumlar ne durumda. Ben iki ışığın kölesi miyim, yoksa yine tek ışıkçı mıyım. Tek ışıkçıyım. Çünkü benim geceleri yerim belli. Takıldığım pencere belli benim. Tek ışıkçıyım, evet tek ışık görüyorum yine ama biliyorum ki minarenin ardında yanıp sönen bir ışık daha var öyle. Aynı bu ışık gibi. O da kırmızı. Evet tek ışıkçıyım yine ama artık iki ışıkçı gibiyim de. Artık daha tok hissediyorum kendimi. Sırtım da pek. İyiyim yani böyle. Resmen iyiyim.

Çocukken kışları en çok beklediğim şey, şöyle iyi bir kar yağmasıydı. Çünkü şöyle iyi bir kar yağınca okullar tatil olurdu. Okullar tatil olunca da sevincimden havalara uçardım. Çünkü bu normal bir okul tatili değil, beklenmedik bir tatildi. On tatil gücünde bir tatildi. Ne eğlenirdik. Kardan adam yapar, kar topu oynar, kar'la ilgili o kadar çok şey yaptık ki. Kayak yapardık mesela. Altımıza poşeti, leğeni atar, kay ha babam kay, kayak yapardık. Kar'la ilgili bir şey yapmadığımız zamanlarda başka bir şey yapardık. Ama mutlaka bir şey yapardık. Sonra işte büyüdük, okul da bitti, ve o heyecan da bitti. Kar tatili denilen bir şey, ne bileyim, anlamını yitirdi. Bazen okullar tatil olmuş, ondan bile haberim olmuyor. Olmuyordu yani. Ama bu kısa sürdü. Özlem'im öğretmen oldu sonra. Ve aynı heyecan yine başladı. En azından onun için o heyecan var, ben de o heyecanı görüyorum, ben de heyecanlanıyorum onunla birlikte. Öğretmen olunca da bir şey değişmiyor. Öğretmen de üç günlük tatili kovalıyor. Tatil kadar herkesi mutlu eden başka bir şey yok galiba. Birkaç sene sonra da Hazer okula başlayacak. İşte o zaman öğretmenli öğrencili kar tatili bekleyişi başlayacak evde. Evlerimizden bu heyecan hiç eksik olmasın istiyorum ben. En manasız kar yağışları da yarı yıl tatillerinde olurdu ya bir de, o da dev hüzüdü bak. Boşa yağmış kar gibi. Zaten tatilken kar niye yağar ki. Bana ne faydası var. Ne manasız. Öyleydi yani.

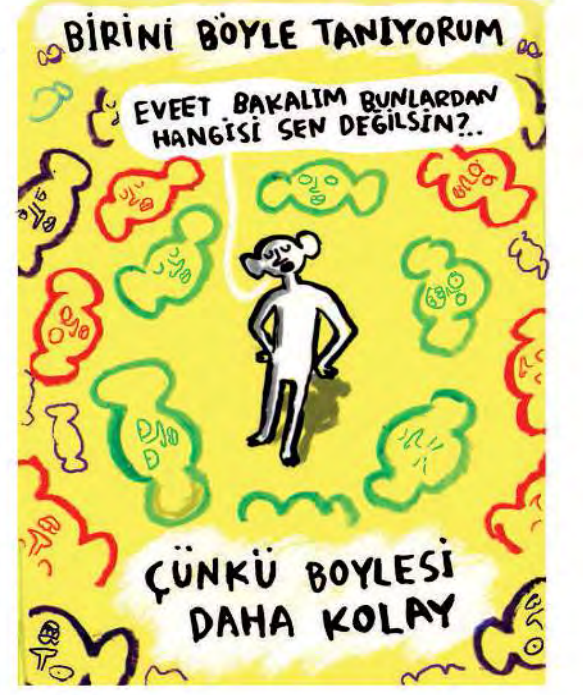
Zeki Müren gerçekten de yaşıyor. "Sevgilerden nakışlarla, mutlu mutsuz bakışlarla, kalpten kalbe akışlarla, alkışlarla yaşıyorum". Öldükten sonra yaşadığına beni inandıran tek insan Zeki Müren. Çünkü yaşıyor.

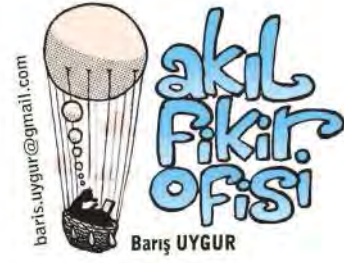
Bu arada kışın evde donla gezmesi de güzel. Bayağı bazen gündüz gözüyle pencereye kadar çıkıyorum, kimse görmüyor. Yaz olsa balkonlar dolar taşar. Hey yavrum hey.

Hoşça kal.

"HEY"

19 Ocak Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
25 Ocak Cuma / BKM Mutfak Çarşısı / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

Gereği Düşünüldü

Evvelden harmanı kaldırdıktan sonra, bayram öncesi akşam yemeği yiyip bulaşıkları kaldırdıktan sonra evi derleyip toplamış da televizyonun karşısına oturmuş gibi hissedirdim. Zaten harmanı kaldırdıktan sonra da evi derleyip toplamak dışında aynı şeyleri yapardım ya, orasına kulak asma. Hem evi de hanım toplar, yoksa ben ne anlarım ev temizliğinden?

Ha tabii bu dediğim eskidendi. Son on beş yıldır, ne olduysa harmanı kaldırdıktan sonra gerim gerim gerilir oldum. Artık harmanı döverken hiç bitmesin istiyordum. Hele bu yıl, krediyle aldığım haşbaylı balya makinesi tarlada fırtına gibi balyalarken içimden keşke eskisi gibi düvenle döveydik de daha uzun süreydi diye hayırlandım. Gerçi uzun sürse ne olacak? Olmuşla ölmüş de bir, olacakra ölecek de. Harmanı ha traktörle, kız gibi haşbaylı balya makinesiyle kaldırmışsın ha öküze, atla ne fark eder? Eninde sonunda o harman dövülecek, kaldırılacak.

Zaten balya makinesini alışıya da akla kararı seçtiydim. İlk sene gittim kredi için altı bin küsur teminat istediler. Anlamadım ama yine de bankayla kavgla olmaz diye bellediğimizden eşten dosttan borç aldım teminatı yatırdım. Teminata bloke koydular, sonra da kredi başvurumu reddettiler. E iyi dedim bari teminatı alayım ama nereye alıyorsun? Valla git gel git gel imanım gevredi. Parayı bir yılda anca geri aldım ama o da eksik. Baktım 263 lira kesik atmışlar. "E bu ne?" dedim, "Kredi masrafı," dediler. Yahu çıkmayan kredinin masrafı mı olur? Oluyormuş. Ertesi sene bir daha başvurduk, yine reddettiler, bir 263 lira daha gitti. Sonra artık müdür değişti ondan mıdır bilmiyorum, krediyi verdiler, hesapta harmandan sonra ödeyeceğim, ama bu sefer de destekleme primlerine kesik atmaya başladılar ama bankadır, biz çiftçi hâlimizle daha iyisini mi bileceğiz dedim ses çıkarmadım.

Eskiden, dediğim gibi harmanı kaldırdık mı say ki yedi köyün padişahıydık. Çocukları harmandan sonra everir, evin tarlanın ihtiyacını harmandan sonra alır, borcu harcı öder üstüne de keyfimize bakardık. Şimdi ama harmandan sonra, bırak elde avuçta bir şey kalmasını, borç biraz azaldı mı yat kalk dua et. Çünkü bize hesapta düşük faizli kredi veriyor banka ama misal iki yıl evvel harmanı geç kaldırmışız, bu da neticede tarla, buğday ha deyince bitmiyor topraktan, çiftçi kredisinin faizini ödeyip ertellettirdim, sonraki yıl bir baktım faiz oranı iki kat artmış. Meğer benim krediyi cari krediye çevirmişler. Cari herhâlde ticari gibi ticaretle ilgili falan olsa gerek ama neticede biz çiftçiyiz. Sistemde de kaydımız var, onlarca yıldır da bankayla çalışıyoruz ama kime anlatıyorsun?

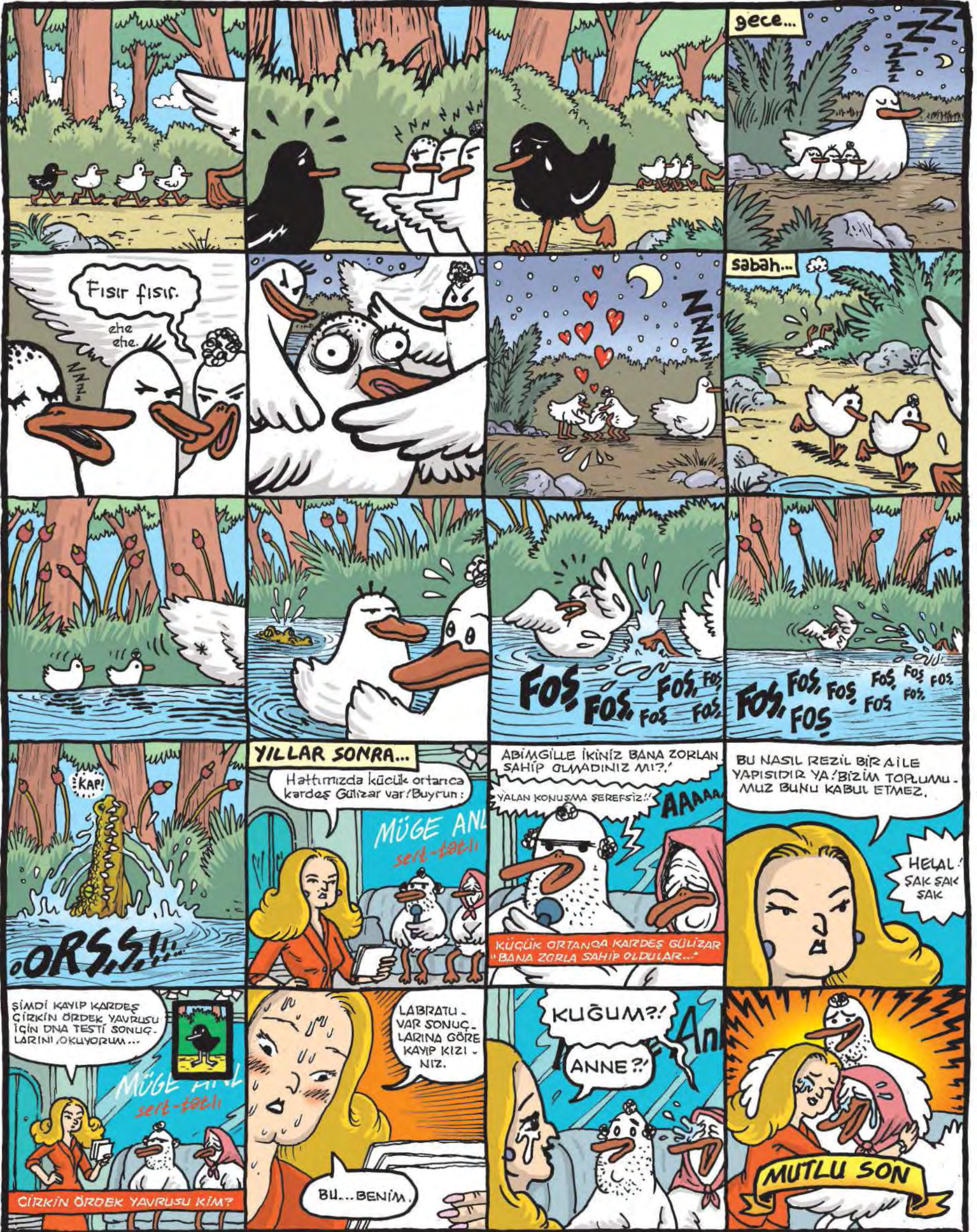
Neyse bu bizim banka hesapta bizim ama artık kapısından girmeye korkar olduk. Bu sene de gittim, borcu da faizleri de ödedim, daha balya makinesinin kredi taksitleri duruyor ama olsun. Yine de bankamızdır dedim kredi başvurusunda bulundum. Neticede gübre alınacak, tohum alınacak, mazot alınacak, dünya kadar masraf var.

Banka kredi başvurusunu reddetti, reddederken bir 263 liraya daha kesik attı. Sanırsın ki kredi başvurusu yapmıyorum, her yıl 263 liraya bir koçan piyango bileti alıyorum. Memure hanım kızım utana sıkıla bankanın da iyi durumda olmadığını söyledi. Resmen bankaya çalışıyoruz ama ülkemizin içinden geçtiği zorlu günlerde bankamıza destek olmak lâzım diye düşündüm. Bugün bana, yarın sana. İleride işler düzelince bankamız yine eskisi gibi bize bize uygun krediler verir, neticede bizim paramızla büyümüş bir banka, milletin efendisi değil miyiz?

Değilmişiz. Bu yılı nasıl çıkaracağımı kara kara düşünerek köyün kahvesine vardım. Tadım da yok ama bizim uyuz muhtar gazeteyi sallaya sallaya gelince bir heyecanlandım. Buna zaten bir süredir bir hâller olmuştu, sanırsın ki köyün muhtarı değil de boyun bağlı mektepli osmanlı paşası, ağzından büyük büyük laflar çıkıyor, gep gep gerinerek geziniyor. Ama yine de muhtarımızdır, bizim köylerde kafası az çalışanı, eli çiftte çubuğa gitmeyi muhtar yaparlar. Hele bir de "Müjdemo isterim ağalar!" diye ünleyince, dedim bizim bu uyuz muhtar, kırk yılın başı bir uğurlu haber getirecek.

"Ağalar bizim banka tekmiil takımların borçlarını üstlenmiş. Öyle sırf büyükler, Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş belleme, bizim buranın Hayriye Güvenspor'un borçları dahil. Hepsini bizim banka ödeyecekmiş. Seneye Bölgesel Amatör Lig'e çıkar bizim takım artık!"

Biliyorum, muhtarın kabahati yok ama ne demişler, gücü yeten yetene. Bizim de ne bankaya ne bizim bankanın bizden faiziyle bile esirgediği paraları futbol kulüplerine dağıtana gücümüz yetmez. Köycek gücümüz muhtara yetti, hele bir de onu öyle sevinmiş, kahveye "Hayriye Güvenspor, oo ooo o o," diye üçlü çekirtmeye çalışırken görünce kendimizi kaybetmiş bulunduk. Yalanım yok, bütün işler bu minval üzerine oldu. Gayri hüküm de siz verin: Suç kimde?

● Bu ülkede uzun yıllar bi mizahçılar, bi de mafya sabahlara kadar mesai yaptı!

● Pişmanlık, suç işleyene değil, yakalanana özgüdür...

● Ben geç kalmıyorum, zaman fazla hızlı akıyor! Ayrıca her yere geç kalmam, aynı zamanda her yere gittiğimin de ispatı...

● Her ne olduysa, olasılıklardan biri olmuştur...

● "Beni sev" diyemeyen, "Seni seviyorum" der.

● Her yiğidin bir 'orta hararete kültür mayası ile bekletilmiş süt' yiyişi vardır...

● Muhabbetteki geyik, toplantıda 'duyum' olur...

● Peki 'Tatlı dillim, güler yüzlüm ve ceylan gözüm' tarifine göre robot resim çizilse ya...

● Termos: Çay Tanrısı.

● Utamiyo musun büyüklerinin karşısında damar damar üstüne bindirmeye?!

● Tek başına değer üretemeyenler, ekip çalışmasının öneminden çok bahsederler...

● Büyükada'da, Troçki'nin kaldığı evde, tam 19.17'de buluşalım!

● Yükseliş devrinde sakın olan öğretmen, duraklama ünitesinde sinire keserse, anla ki milliyetçidir...

● Kim gençliğinde 'Büyüsem de karşı devrimci olsam' diye hayal kurar ki?

● Kainat güzeline de nihayetinde böcekler yer!

● Bomba, din ayrımı yapmadan öldürüyor; biz niye yaşayanlara ayrım yapıyoruz ki?

● Vücut Dili ve Edebiyatı...

● NASA'nın Plüton Dairesi'nden Satürn Dairesi'ne 'eş durumundan' geçiş mümkün müdür?

● Minimum naz: Maksimum haz...

● Olmuyor işte, biz ayrı insanların dünyalarıyız...

● Kimsesizler Mezarlığı'nda kortej olmaz...

● Adana Adliyesi bir, Güney Kore parlamentosu iki, Boca Juniors-River Plate derbisi üç; aşka olaysız olmaz...

● Üzüm ezilir şarap olur, insan ezilir yazar olur...

● Niye müzikle zerre ilgilenmeyen beyazlar, hep müziği siyahların ele geçirmesinden şikayet eder ki?

● Cacı, Cool'un çorbasıdır...

Ya herkes paranoyaksa?!

● İhlal, kuralı güçlendirir....

● Bakan toplantıda ne söylerse söylesin, aynı saatlarda eşinin sevişmesi daha bomba haberdır...

● "Bu hakemlerle" bitmeyen bir lig görmedim, haybeye konuşuyor ademler...

● 13 Şubat, Sevgililer Dünü...

● 'Daraltılmış Yeni Baskı'ya hiç denk gelmedim kendi adı ma...

● 183.6 lira ödeyen 190 da öder, 200 de; sigara cezaları niye küsüratlı, çektiğin dumana göre mi hesabediyorlar?

● Ne kadar özel isim var, o kadar potansiyel marka var...

● Yasak Elma dizisini iki-üç bölüm seyredersen anlatsın ki, Şevval Şam, Leman Sam'ın kızı değil, Aliye Rona'nın torunudur!

● Uykusuz Kumpanya... 10 Ocak perşembe, Asmalımescit Mask; 17 Ocak perşembe Kadıköy Bina... Ayrıca 31 Ocak perşembe Emrah Ablak ve ben, 'Belaltından Notlar'la Kadıköy Bina'da olacağız, ayarlayın bunları!!!

Mustafa Satıcı

**"kendimi
durduracağım
değilim"**

Fırat Budacı

Sudaki evlatların aksine balkondaki ebeveynlerin suratları çok ciddi. Bir hafta içinde tüm şehir sular altında kalacakmış da, çocukları afete hazırlamak için bu son provaymış gibi bir halleri var. Bu kötü benzetme, yaklaşan gerçek bir felaketin haberi olsaydı en ciddi suratın benimki olması gerekiyordu. Çünkü oğlumun suyun içindeki hali pek iç açıcı değil. Duyduğuma göre, kursun üçüncü haftasında iki gruba ayırmışlar çocukları. Benimki kötü gruba verilmiş. İlerleyen haftalarda, kötü grubun en kötüsü olarak yıldızı parlayınca, paletle yüzülmesine izin verilen tek çocuk konumuna yükseltilmiş. Palet, bildiğim kadarıyla hızı iki katına çıkarır. Fakat şu an gördüğüm manzaraya göre, sevgili oğlum paletle bile diğer evlatlardan aşağı yukarı 20 metre fark yiyor. Formüle edersek durum şu: "Oğlum+palet=paletsiz çocuk/2". Eskiden beri yüzme eylemini pek sevmeyen bir insan olarak, karada gayet başarılı olan oğlumun suda var oluş sıkıntısı çekmesi canımı sıkıyor. Şu hale bakın, resmen çırpınıyor çocuk, adeta bir travmaya kulaç atıyor. Bu manasızlığa bir son vermek istiyorum. Hazır bulunduğum konum da uygunken oğluma yönelik bir balkon konuşması yapıyorum:

Sevgili oğlum, yaklaşık altı aydır devam ettiğin yüzme kursunda bazı sorunlar yaşadığını duymama rağmen, bu spor dalını çok ciddiye almadığımdan durumu pek de önemsemiyordum. Fakat bu hafta sonu seni kursa ben götürürken, yaşadıklarının yüzme sporunun ötesinde bir insanlık dramı olduğunu gözlerimle gördüm. Elimde olsaydı, spor adı altında yaşadığın bu zulmün derhal son bulmasını sağlar, yüzme denilen büyük insanlık yanlışısının kurbanı olmanı engellerdim. Fakat ne yazık ki çağdaş dünyada yüzme sporuna karşı durmak mümkün değil. Yüzme lobisinin bu kadar güçlü olduğu, neredeyse bütün dünyanın yüzme sporunu yücelttiği günümüzde elimden bir şey gelmez. Ama şunu söyleyeyim (karar yine senindir), herkes suya giriyor diye senin de girmen gerekmez.

Sevgili oğlum, yüzmeyle ilgili herhangi bir uğraşım olmamasına rağmen, insanın suya girme hevesi ve suya girdiğinde pek bir mana bulamadığından yıllar içinde bir takım icatlarla suya mana kazandırmaya çalışması üzerine bolca düşünmüş bir insanım.

YÜRÜYELİM

Onlarca ebeveynle birlikte yüzme havuzunu yukarıdan gören bir balkondayım. Buradan, karadaki hallerini her gün gördüğümüz evlatlarımızın bir de sudaki hallerini inceliyoruz. Şehrin dört bir yanından 50 metrelik bu havuza ulaşarak, evlatlarımızı yüzmeyi iyi bilen adamlara "yüzme kursu" adı altında teslim ettik. Buradan bakıldığında sudaki evlatlar bir hayli neşeli görünüyor.

İnsanoğlunun haz temelinde ilk defa ne zaman suya girdiği bilinmiyor. Bilinen, insanın mana gözetmeksizin epey bir süre suya girmeye devam etmiş olmasıdır. Tahminim, suda yürümenin sıkıcı olduğunu fark edilince, kollar ve ayaklar kullanılarak bir takım hareketler yapılmaya başlandı. Bu hareketlerle suda daha hızlı yol alındığını görünce sevinmiş olmalılar. Dikkat edersen kuru sevinç dışında hâlâ bir mana yok. Çünkü suda yer değiştirmenin, bir yere (eve, işe vb.) ulaşmak gibi bir amacı yok. Bu aşamada duruma mana vermek için devreye yarışma dürtüsü girmiş olmalı. İşte mesele tam burada düğümleniyor. Yarışma, hırs denen duygunun estetize edilmiş, kurallara bağlanarak güvenli hale getirilmiş halidir oğlum. Hırsın ödüllendirildiği şey mutlaka gelişir, serpilir. Bu yüzden yüzmeyle ilgili yan sektörler gelişmeye başlamış. Mayo, palet, bone, daha iyi mayo, nano teknolojik mayo, gözlük derken ortam iyice coşmuş. İşte kısaca durum bu sevgili oğlum. Şimdi senden istediğim, sudaki başarısızlığının gerçekten bir başarısızlık olup olmadığını sorgulaman. Mesela hırsla kulaç atarken, kendi kendine, "Su ne?" diye sor. Sonrasında, "Ben neden sudayım?",

"Yürümeyi kendi kendime öğrenmişken, yüzmeyi neden adamın biründen öğreniyorum?", "Sudan karaya evrimleşken, şimdi tekrar suya dönmeye çalışmak ikelliğe dönüş değil mi?" diye sorularını geliştirmeye çalış. Ben zamanında bu sorgulamaları yapıp yüzmekten kurtularak, suyun asıl anlamına ulaşmayı başardım: **Su içildiği vakit en güzel nimettir oğlum, suyla oynanmaz!**

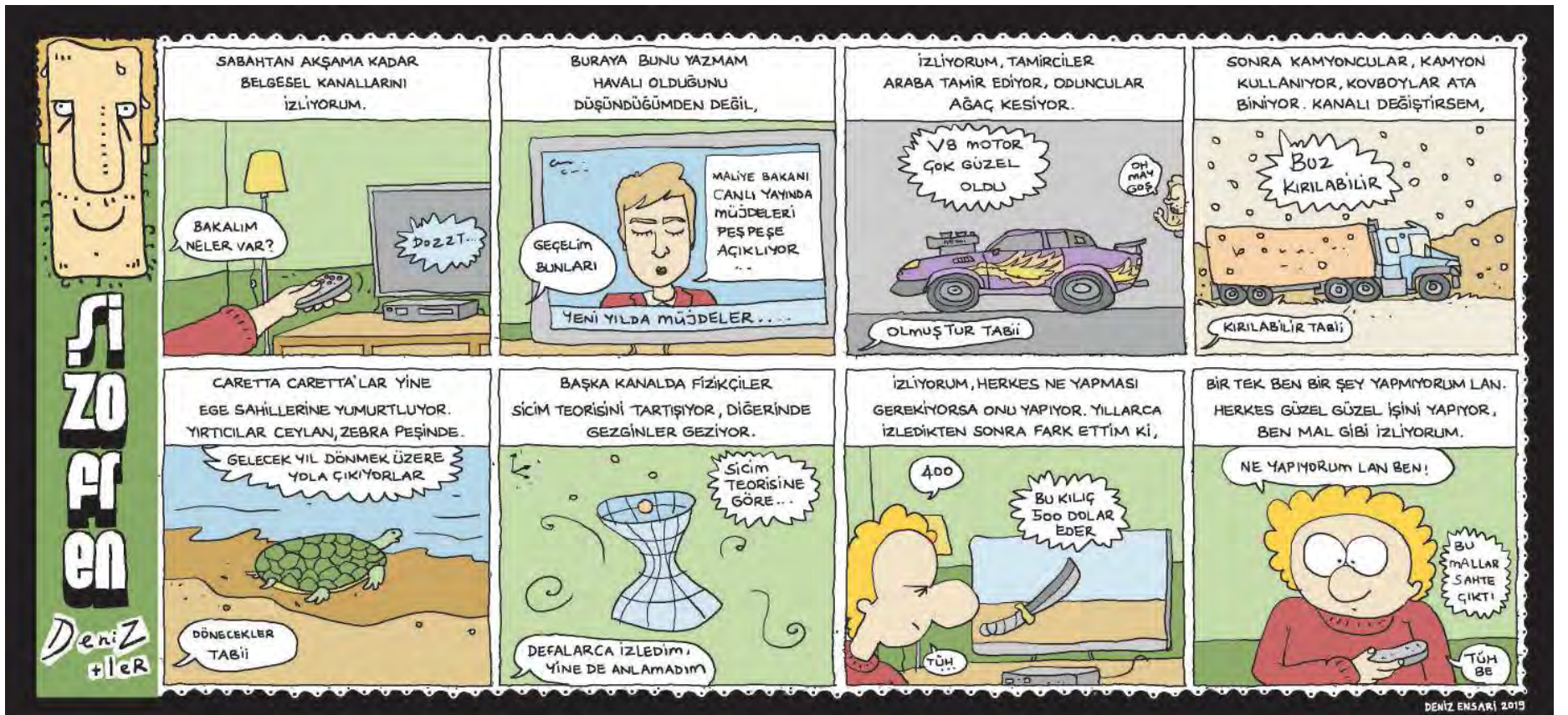
Sevgili oğlum, çevrenden yüzmenin asil bir spor olduğuna dair çeşitli söylemler duyacaksın. İnsanların yüzme sporu ve çağdaşlık arasında bir bağ kurmaya çalıştıklarını göreceksin. Senden bunu da sorgulamamı istiyorum. Yüzme neden asil olsun? Ben henüz net bir şey bulamasam da bu konuda bazı fikirlerim var. Yüzme sporunda ortam ıslak olduğundan ter belli olmaz, sürekli bir yıkanma hali olduğundan kötü koku ortaya çıkmaz. İşte bu kadar basit. Sence bu mudur asalet? Yüzücülerin sıradan insanlara göre daha güzel bir vücuda, bone ve gözlük sayesinde artistik bir havaya sahip olması insanları yanılgıya düşürüyor. Sayısız yüzme yarışması seyretmiş biri olarak söylüyorum, bir tek yüzücü bilmiyorum ki havuzun kenarına kulaklıkla

gelmesin. Bu, çağdaş, steril, elit bir görüntü elbette. Ama ne malum Macar yüzücünün final serisi öncesi kulaklığından Macar türkülerini dinlemediği? Görünene aldanma, hiçbir şey görüldüğü gibi olmayabilir oğlum. Bu konuda sana bir örnek vereyim. Michael Phelps diye bir yüzücü vardı. Yüzmenin insan vücudunu aşırı kasa boğmayan fit asaletine en güzel örneklerden biri bu adamdı. Elbette Michael Phelps gibi etrafta dolanmak, altı kalın üstü normal Emre Belözoğlu gibi olmaktan iyidir. Fakat bu noktada Phelps'in boru gibi bir şeyden esrar çekerken yakalandığını açıklamak zorundayım oğlum. Emre'nin ise böyle bir işe kalkıştığını hiç duymadım. Sen esrar mı içmek istiyorsun oğlum?

Balkon konuşmam burada kesiliyor. Çünkü aşağıda oğlum battı. Çıkarıp kenara koydular. Kendine gelmeye çalışırken, diğer evlatlar sırtüstü yüzerek yanından geçtiler. Yaklaşık beş dakika sonra yüzme hocası yanına gelerek konuşmaya başladı. Belli ki suya girmesi için ısrar ediyordu. Fakat aslan oğlum sanki sesimi duymuş gibi direndi. Suyu değil kararı tercih ediyordu. İçimi bir sevinç kapladı. Yüzme hocası elinden tutup havuzun tersine doğru yürümeye başlayınca, "İşte budur!" dedim içimden. Oğlumu aşağıda karşılamak üzere ayağa kalktığımda aniden durdular. Tekrar oturmak zorunda kaldım. Oğlum verilen talimatlar doğrultusunda havuzdan üç metre açıktaki fayansın üzerine yüzüstü yatarak kulaç atmaya başladı. Gözlerime inanamadım, evladım fayansa yüzüyordu (sana bu işte bir mana sorunu var demiştim oğlum!). Uzun süre, kurulum bir oyuncak gibi kulaç atmaya devam etti. Pozisyonunu bozmadan kaldırıp suya koysalar, halıdan parkeye alınca rahatlayan kurmalı bir oyuncak gibi fırlayıp gidecekti sanki.

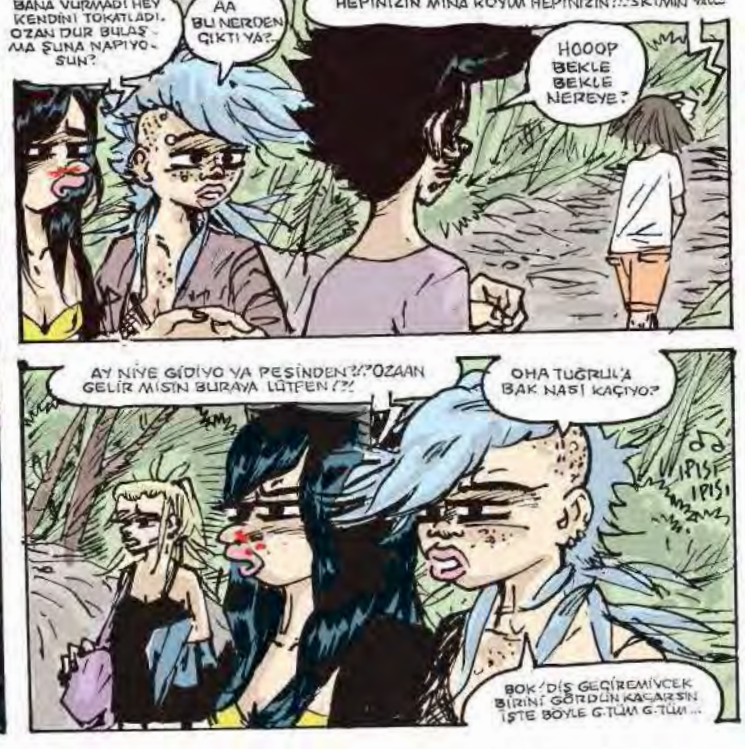
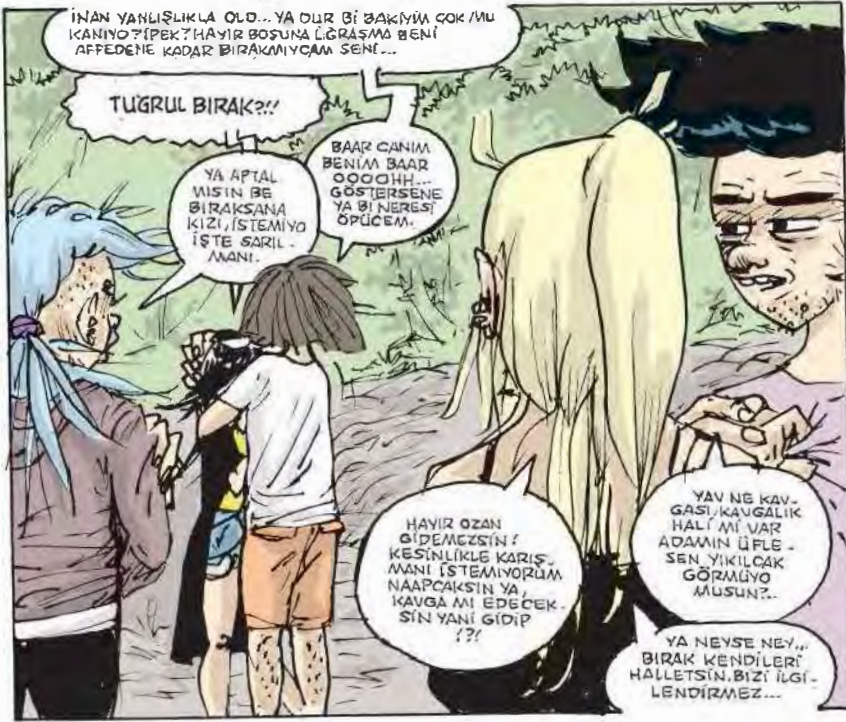
Oğlumun fayanstaki yüzüşü havuz ölçeğine vurulursa yüz metre kadar devam etti. Gördüğüm kadarıyla fayanslama stilinde gayet iyiydi. Altında su olmamasına rağmen art arda attığı kulaçlarla beş santim kadar ilerlemişti. Aşağı inip, "Şunu suya koyar mısınız lütfen, parayı havuza veriyorum ben" diye sorun çıkarmayı düşündüm. Neyse ki sonunda alıp suya koydular. Son on dakika yüzme hocası onunla özel olarak çalıştı. Sevgili oğlum, serbestin, sırtüstünün, kelebeğin ya da kurbağalamanın çok uzağında olduğundan, hocası onun için artık pek kullanılmayan bir stili uygun görmüştü: Çivileme.

Soyunma odasında, "Çivileme atladım, beni gördün mü baba?" diye sordu. Heyecanına bakılırsa, yüzme konusundaki sıkıntılarını ve arkadaşları içindeki konumunu pek kafaya takıyormuş gibi görünmüyordu. "Gördüm oğlum, çok başarılıydı," dedim. Giyinmeye devam ederken, "Çivilemede çok başarılıyım di mi baba?" diye tekrar sordu. Kupkuru bir onay vermek istemediğimden cevabımı ilave bir bilgiyle süsledim: "Evet oğlum, İsmet İnönü de çivileme atlamış." Derslerde duyduğu bir insanla aynı stili kullanıyor olmak onu çok mutlu etti. Oğlum ve İsmet İnönü ülkenin çivileme konusunda en iyileriydi. "Öğretmenimle haftaya da çivileme çalışırcak" dedi. Cevap vermek yerine, "Gel oğlum," dedim, "yürüyelim."

Çatışma İpek & Burak

yazar 4/2022 oky

Devam edecek.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Tepemizde dönüp duran gökler/ Fanusu gibi büyücünün/ Güneş bu fanus içinde lamba/ Biz de gelip geçen hayaller"

Ömer Hayyam

SULU KAR

Sokak lambasının ışığının dibinde kimileri kar tanesi gibi uçuşup savrulan, kimileri yağmur damlası halinde, iç içe karışık ışıltılı kıpırtılar. Kalkıp bakıyorum 'kar'a döndü mü. Dönüyor mu. Yok. Aynı. Sulu kar. Islıklar çalan rüzgar. Araçların kıpırışan ışıkları. Islak caddelerde yansıyan ışıklar falan. Yağmurun melankolisi içe işleyici. (hakeza, sulu kar'ınki de) Artık kar yağsa. Kar'ın hüznü uçucu kaçıcı. Bir çocuk koşmasına bakar. Hemen dağılır, uçar gider.

Bir bayram'a dönüşür. (O beyazlığın içinde tıtır tıtır, sarsak sarsak koşmuş minik çocuk ayakkabısı izleri) Bu zavallı "Sulu kar"ın da (tek bir tane olsun) seveni yok galiba.

'Yağmur'a, 'Kar'a yazılan şarkı/ şiir kıyamet gibi. "Sulu kar" a peki? Var mı? Ben rastlamadım. (biraz haksızlık ediyormuşuz gibi, gidip

tekrar baktım) "Her şeyin güzelliği var, ama herkes görmüyor" demişti Konfüçyüs.

EĞLENEN MÜLTECİYE ÜZÜLMEK

Bu da oldu. Önce bir sürü yalan haber. Yayıldı. Doldurdular milleti. Benim telefonuma da geldi birkaç tane. İkea'daymış bu. Ödeme sırasında. Önündeki Suriyeli devletin verdiği kartla ödemiş.

Onlara bedavaymış Ikea. İstediklerini alıyor. Toki'den zaten ev de veriyorlarmış onlara bedava bilmem ne. Maaşlar da. Yatıyormuş. Öyle yazıyordu. Ben gülüp geçtim. Bir çok mülteci ile şahsen tanıştığım için gayet iyi biliyorum. Durumu. Yirmi kişi tek bir küçük odada (tıklım tıkış yerlerde) uyuyan arkadaşlarından biri (fırında gece vardiyasında çalışmakta olan) saat üçte kalkıp işe gitsin de onun boşalttığı yere gidip yatabilsin diye gece yarısına kadar o soğukta, uykulu uykulu sokaklarda gezinen Ahmed. Adamı bir yılda ağır hasta eden blucin taşlama işinde çalışabilmek için, bir yerlerden borç bulup araçlara para ödemek zorunda olanlar. Hepsini gördüm. Rami'ye ondört saat hiç izinsiz ayakta ütü yaptırıp asgari ücretin yarısını veriyorlardı. İşini kaybedince kış ortasında elinde bir bavulla sokak ortasında kalan Mahmud. Sağlam bir montu dahi yoktu. Mülteci kamplarına da girmek kolay değilmiş. Birinin seni tanıyor olması gerekiyormuş. Bu bizden demesi. (iç savaş var çünkü kim kimdir anlamak imkansız) Hatay'a gitti geldi.

Olmadı. O vaziyette, arayacak da iş bulacak. Dilimizi de bilmiyor. Psikolojisi de iyice bozulmuştu. Hiç konuşmaz, sabit bakar oldu. Cami avlularında çoluk çocuk yağmur altında aç bilaç uyuyanlar...

"Yeterince büyük bir yalanı, yeteri kadar sıklıkla söylerseniz, halk inanır" Diye yazdı Hitler.

"Kavgam" da. Açın okuyun. Hem yabancı düşmanlığı, hem yalan haber yayma. İkisi de faşizmin, birbirine uyumlu ünlü yöntemleri. Eski işler.

Ben bütün bu felaketler başlamadan beş kere gittim. Onlar hayatımda şimdiye kadar gördüğüm en kibar, en cömert, en onurlu, en hoşgörülü, en efendi insanlar. Suriyeliler. Zerre abartmıyorum. İnanın. Evlerine girdim çıktım. Sofralarına oturdum. (hoş, öyle olmayabilirlerdi de, yine de mülteci düşmanlığı

korkunç olurdu) Arkadaşlar, eğer illa birine, bir şeye kızacaksanız emperyalizme kızın. Vahşi "Yeni Kolonyalizm"e. O güzelim insanların ülkesine leş kargaları gibi üşüştüler. Onlara kızın. Tanımak gerek insanları. Tanımadan etmeden, ön yargılarla... Çok korkunç. Yunus Emre şöyle diyordu:

Pierre Auguste Renoir 1841-1919

"Gelin tanış olalım"

BİR SİNEMA

Bir filme gittim arkadaşlar. Şaşkınlıktan bir hal oldum. Hayır film yapmadı bunu. Daha içeri girmeden oldu olan biten. Salon yaptı. Bekleme salonun kendisi. Fuaye yani. Bir avm sineması. Salonları yenilediler. Bu yeni fuayenin her tarafında İngilizce cümleler.

Bütün duvarlarda. Sadece onlar. Öyle basit falan da değil, uzun cümleler, tabelalar, gravür tarzı figürler ağızlarından çıkan İngilizce konuşma balonları. Nooluyoruz? "AND, IN THE END THE LOVE YOU TAKE IS EQUAL TO THE LOVE YOU MAKE" Öyle yazıyor duvarda. Koca koca harflerle. Hiçbir açıklama yok. Türkçesi yok. Hiçbir duvarda Türkçe bir tek laf da yok. Bir

Ömer Hayyam 1048-1131

başka duvarda şu: "ANOTHER PARADIGM SHIFT RELISH EVERY MOMENT" Aa! Dört duvar sadece İngilizce. "Yerliler" için de en ufak bir açıklama olsun lütfedilmemiş. Onlar "turist"lere desen. Yıllardır giderim tek bir turiste denk gelmedim. Orada. Tamam, peki, hadi diyelim yüzde sekseni turist gelenlerin. Gene de yüzde yirmi o azınlık Türk için bir açıklama? Madem o derece iyi İngilizce bildiğimizi varsayıyorsanız filmlerdeki alt yazılar neyin nesi?

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

ÇİFT USKUR

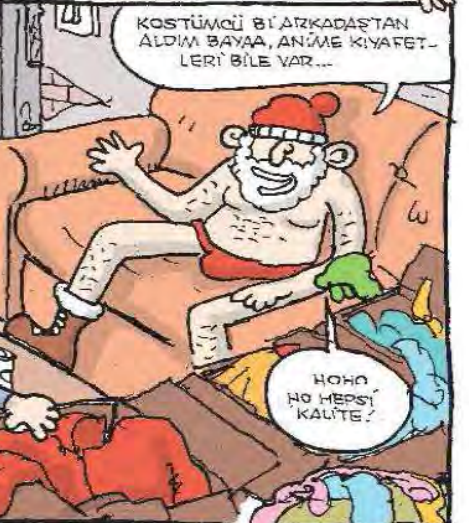

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

Macerası adı: Geç kalınmış bir yeni yıl macerası.

* Bakınız önceki sayılar

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT

sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

ELEMANIMIZ KENDİNCE 14 SAYFA SNOPSIS YAZIP GEYSU'NUN ARKADAŞININ SENARYO ATOLYESİNE GİTMİŞ AMMA ELEMAN BUNU BAŞINDAN SAVMIŞTIR. GEYSU'YA GÖRE KUSUR ÖZENSİZCE HAZIRLANAN SNOPSISİTEN VE ORTAM'IN LAKAYITLIĞINDAN KAYNAKLANMAKTADIR

GEYSU'NUN FIRÇALARI VE KÜÇÜMSEMELERİ BİZİMKİNDE YARALAR AÇMIŞTIR HALİYLE. KENDİSİNİ TEMİZE ÇIKARTMAK VE GEYSU'YU PİŞMAN ETMEK İÇİN HAYATTA YAPMAYACAĞI ŞEYİ YAPMIŞ, TEE LİSE YILLARINDAN ESKİ Bİ GÖTOĞLU KANKASINI BAGRINA TAŞ BASARAK ARAMAK DURUMUNDA KALMIŞTIR

BU ŞEKİL MINİMAL GAVATLILIKLARLA BAŞLAMADI MI HER ŞEY

NEYSE, BİZ DE BOŞ ADAM DEĞİLİZ, BİZİM DE Bİ ÇEVREMİZ VAR HESAABI GEYSU'YA SALVO YAPMAK İÇİN İLK O ARAMAZSA Bİ DAHA ARAMAMAYA YEMİNLİ OLDUĞU O GÖTOĞLANI ESKİ KANKASININ OCAGINA DÜŞMÜŞTÜR

İNTERNETTE ELEMAN HAKKINDA İYİCENE İSTİHBARAT TOPLAMIŞTIR

VAY İBNE VAA, KAÇ TANE DE FİLM ÇEKMİŞLER

SEN HEM ELEMANA HASETLİK ET, HEM DE ONUNLA GEYSU'YA HAVA ATMA TIYNETİNDE OL. NASI Bİ PARADOKS ZİHNİSE

TUFAN YAPIM

KODUUMUN GTÜ! BÜYÜK ADAM YA İLE AYAGINA ÇAĞIRACAK. NOOLURDU BEŞİKTAŞ'TA BULUŞSAYDIK. GELDİK YİNE ŞU SEVİMSİZ YERE

BU DA TOKİ TARZI RESTORE EDİLMİŞ

ESKİ TAKSİM SAHNESİ'NDEN KALANLAR GELİN GİBİ BEYAZA BOYANMIŞ. ÜMRANIYE DÜĞÜN SARAYI EDASINDA

TRUVA ATI

HEYY GİDİ, OYSA ESKİDEN YEDİKLERİ İÇTİKLERİ AYRI GİTMEZDİ. HATTA ORTAM GARİBANDIR DIYE ABİSİNİN YAZLIĞINA GETİRMİŞ, AYNI ÇEKYATI PAYLAŞMIŞ TO GÜN BELEŞE TATİL YAPTIRMİŞTI İBNEYE

GEL GÖR Kİ GÖTOĞLANININ DÜĞÜN FOTOĞRAFÇILIĞI İLE BAŞLAYAN BAŞARI ÖYKÜSÜ BU MUHABBETİ GÖLGELEMİYE YETMİŞTİR

TİPTE VE FİZİKTE BASTIĞINI DÜŞÜNDÜĞÜ ENDER KİŞİLERDEN OLAN ELEMANIN UFAKTAN PARLANIP HEMMEN Bİ MANİTA YAPMASI BARDAGI TAŞIRAN SON DAMLA OLMUŞTUR

NASIL DA GÜZEL, VE GÖZÜ ELEMANDAN BAŞKASINI GÖRMÜYÖ HACİ HİAA!

BİZ Bİ ARKAŞIN EVİNE PARTİYE GİDİYÖZ MORUK SOORA ARAŞIRIZ

AVUSTRALYA'YA YERLEŞELİM OLM

YOK BE OLM, BİZİM YERİMİZ AMERİKAA

EN ANARŞİT MÜZİK

AGABEYDEN DE OKEY ALMIŞ KANKA, DADINDAR YENMEZ

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

İKİSİ DE SİYAHİTAN BAŞKA RENK GIYMEMEYE YEMİNLİLER, ANARŞİT GENÇLİK HESAABI

VE ARDINDAN ELEMANIN Bİ REKLAM VE PRODÜKSİYON ŞİRKETİNE ORTAK OLMASIYLA DEVAM EDEN SÜREÇTE HER İKİ TARAF DA DEĞİŞİK SAİKİLERDEN BİRBİRLERİYLE GÖRÜŞMEMİŞLERDİR

ORTAM'IN SAİKİNDEN POZİSYON; KENDİSİNDEN DÜŞÜK SEGMENTTEKİ KANKANIN ALIP YÜRÜMESİ VE ONUN BAŞARI HİKAYESİNE ŞAHİTLİK ETMEME TIYNETİ OLARAK OKUNABİLİR

OLM HERİF ZEKERİYAKÖY'DEN VİLLA ALMIŞ, Bİ DE SON MODEL 4X4 ÇEKMIŞ

AMAN AABİ SKTİRET, ANLATMA NANKÖR İBNEYİ. ÖZAY NAAPIYO? ÖZEL GÜVENLİKÇİYDİ?

ACEBA JEEP NE MODELİDİ?

RANDEVULAŞMA SÜRECİNDE ŞEREFSİZ KANKAYI İKİ KERE ARAMASINA RAGMEN GERİ DÖNMEMİŞTİR. SON KOZU WATS'UP'TAN OYNAMIŞTIR; KANKALIK KALDIĞI YERDEN DEVAM EDİYO NİDASINDA Bİ MESAJLA:

LA OLM BORÇ HARÇ İSTEMİYCEZ, ÇOK SÜPER Bİ PROJE VAR ONU SÖYLİYCEM ARASANA İPNEE!

ELEMAN DA BU MEÇHUL PROJEYE Mİ YOKSA KANKA ÜSLUPLU MESAJLA VİCDANA GELDİĞİNDEN MİDİR BİLEMIYORUZ, NİHAİYET GERİ DÖNÜŞ YAPMIŞTIR

BİZ DE DÜŞÜN DEĞİLİZ, ŞEKİLLİYİZ HESAABI UMUT'UN MARKA MONTUNU ODUNC ALMIŞ

Bİ ON DAKKA DAHA BEKLERİM SOORA HADİ EYVALLAH! KODUUMUNU BAK YAA, GELMIYİCKSEN GELME MCİK, Bİ DE Tİ BURALARA GETİRDİ BENİ

TAKRİBİ 40 DAKKA SOORA;

KUSURA BAKMA YAA İŞ GÜÇ ANCA ÇIKABİLDİM, FAZLA DA TAKILAMIYCAAM GARDAŞ

BAŞARI NASIL DA MANA KATMIŞ SURETİNE; ARTIK TİPTE DE BASAMAN MI NE ORTAM?

PROJE DEDİĞİN BU MU LAN? BUNU MU ÇEKMEK İSTİYOLAR DIYOSUN?

YAANİ HİKAYEYİ ORJİNAL BULDULAR, BEN DE ONLAR ÇEKECEĞİNE KARRDEŞİM ÇEKŞİN DEDİM

BLOFONU SKİİM

OLM SİRF BENİM BEKLEYEN 10 TANE PROJEM VAR. ARTI, 10 SAYFA YAZDIM, BEN YAZDIM OLDU İLE OLMUYO BU İŞLER. HELE Kİ KOMEDİ

ELEMAN BAKAR ORTAM'IN PROJE BOŞ, BARI ÜÇÜNCÜ SINIF FİLMERİYLE İLGİLİ FEEDBACK ALSIN, EGOSUNU TATMIN ETSİN DERKENE SEN KALK ADAMIN ÇEKTİĞİ FİLMİ İZLEME

BİR DAHA GÖRÜŞMEK ÜZERE DER EDALİ Bİ VEDA

MONT FİLAN GÖZÜNÜ BOYAYAMAMIS; ANLAMIS ORTAM'DAN DERTTEN GAYRI BİŞEY GELMEYECEĞİNİ

MESELA "HIÇ1, HIÇ2" SERİSİNİ İZLEDİN Mİ? BİZ ÇEKMIŞTIK

YOK BE MORUK

OHOOH, HAYIR BİZİM FİLMİ İZLEMEDİN DIYE DEMİYORUM. İŞ YAPACAM DIYOSUN PİYASADAN HABERİN YOK BE BİLADER, ORDAN Bİ ÖRNEK VERİCEKTİM YA NEYSE

İPNEİN PARAYI BULDUĞU SİGARAYI BIRAKMASINDAN BELLİ

BU ARADA GEYSU YANLIŞ ÖĞRETMİŞ ORTAM'A: DOĞRUSU: "HIÇBİR" BİLEŞİK!